

[Henning Nielsen]

akut vandforurening uden for normal arbejdstid?»

Begrundelse

I svaret på spørgsmål nr. S 349 oplyser ministeren, at Miljøstyrelsen finder det mest hensigtsmæssigt, at overvejelser om amtskommunernes beredskab på miljøområdet udskydes til efter afslutningen af overenskomstforhandlingerne, og at styrelsen er indstillet på at medvirke til at finde løsninger på de problemer, der måtte opstå.

En akut vandforurening vil jo mange gange blive ført bort med strømmen. Hvem skal tilkaldes for at tage vandprøver, finde forureningskilden osv.?

Selv om styrelsen er indstillet på at medvirke til at finde løsninger på de problemer, som måtte opstå, vil det jo ofte være for sent at bede styrelsen om hjælp, når der intet beredskab er.

Svar (9/2 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Henvendelser om akut vandforurening uden for normal arbejdstid skal rettes til politiets alarmcentral (000). Hvad der videre skal ske, er præcist beskrevet i Miljøstyrelsens vejledning nr. 4/1981 om disse forureninger. Hvor der ikke er et egentligt amtligt beredskab, påhviler det alarmcentralen at tilkalde en kyndig miljømedarbejder, og oftest løses problemet ved, at en af cheferne i den amtskommunale miljøforvaltning rykker ud. I andre tilfælde får politiet – ofte via den kommunale brandinspektør – den nødvendige hjælp fra kommunale teknikere.

Som sagen står nu, kan det ikke på forhånd garanteres, at der i hvert eneste tilfælde er en kvalificeret tekniker klar til udrykning. Men på den anden side har Miljøstyrelsen ikke hørt om tilfælde, hvor politiet har måttet give op, fordi det ikke var muligt at få passende teknikerbistand.

Ordningen har således ikke efter den viden, som Miljøstyrelsen er i besiddelse af, givet anledning til miljømæssige problemer.«

Til **arbejdsministeren** (23/1 87) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren foranledige – ved at yde statslig støtte – at KADs amtsprojekter i Vejle og på Fyn indeholdende uddannelses tilbud til ufaglærte kvinder kan opfylde betingelserne om støtte fra EFs socialfond?«

Begrundelse

Kvindeligt Arbejderforbunds medlemmer er den befolkningsgruppe, som helt klart har den højeste arbejdsløshedsprocent, i visse områder op til 40 pct. af medlemmerne.

I to amter har forbundet etableret uddannelsesaktiviteter målrettet efter medlemmernes behov og forudsætninger. Disse projekter kan kun blive berettiget til støtte fra EFs socialfond, såfremt der gives statslig økonomisk støtte.

Svar (11/2 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg har den 19. januar 1987 fået en henvendelse fra Kvindeligt Arbejderforbund vedrørende disse uddannelsesforsøgsprojekter.

Jeg synes klart, at projekterne er interessante, og jeg er glad for det initiativ, som KAD har taget.

Det er dog sådan, at Arbejdsministeriet har fået mange interessante henvendelser om støtte til forsøgskurser, og Arbejdsministeriet er derfor nødt til at foretage en prioritering ud fra en samlet og mere generel overvejelse af spørgsmålet om forsøgskurser for ledige kvinder. Disse overvejelser er endnu ikke afsluttet, og jeg kan således ikke sige noget om mulighederne for at yde statslig støtte til KADs projekter.

Med hensyn til muligheden for at opfylde betingelserne for at få støtte fra EFs socialfond kan jeg oplyse, at der ikke på nuværende tidspunkt er mulighed herfor, idet fristen for at fremsende ansøgning om tilskud for kalenderåret 1987 var den 20. oktober 1986.

Det kan tilføjes, at mulighederne for at opnå støtte fra fonden i 1988 vil fremgå af »Retningslinjerne for fondens forvaltning i 1988«, som skal være fastsat af EF-Kommissionen inden den 1. maj 1987.